

Rigorózní práce **Mgr. Věry Šilhánkové**

na téma

„Právo dítěte znát svůj genetický původ a lidská práva“

P O S U D E K O P O N E N T A

I. Předložená rigorózní práce má celkem cca 85 stran tzv. vlastního textu (nicméně vzhledem k tomu, že autorka nepracuje se standardním řádkováním, obsahuje práce asi o jednu polovinu stran víc). Je rozdělena na část úvodní, tři části hlavní a část závěrečnou, je do podrobností dále zpravidla několikanásobně členěna. Předřazen je obsah, na konci je připojen seznam použité literatury. Poznámkový aparát je veden pečlivě, lege artis. Rozsah literatury je značně rozsáhlý (nicméně nelze nevidět, že autorka z uváděné literatury konkrétně cituje jen dost zřídka).

II. Autorka dopodrobna zkoumá téma identity dítěte v kontrapozici s anonymitou, totiž anonymitou, která tvoří překážku nalezení identity, a to jednak v rámci problematiky anonymního a utajeného mateřství, jednak v rámci problematiky statusových práv dítěte v náhradní rodině, a konečně v rámci problematiky určování a popírání mateřství (i ve spojení s asistovanou reprodukcí a surogačním mateřstvím) a otcovství.

Nejvíce pozornosti věnuje doktorandka otázce anonymního a utajeného mateřství. Tady se totiž zabývá jak institutem porodu s utajením totožnosti matky a tzv. babyboxům, tak i anonymním a utajeným mateřstvím v mezinárodních dokumentech i v právní úpravě vybraných států. Stranou

neponechává ani rozsudek ESPLP ve věci *Odievre v. Francie*. Správně pak dovozuje pochybnou správnost naší právní úpravy (zák.č.422/2004 Sb.) a popírá společenskou nezbytnost uzákonění anonymních porodů.

Statusová práva dětí jsou ovšem popírána i v souvislosti s osvojením, zejména pak v situaci, jaká je běžně přítomná v České republice (na tomto pozadí srovnává autorka adopci v Německu). Snadné není ani řešení znalosti vlastního původu u dětí v pěstounské péči.

Problémů s identitou samozřejmě není prosta ani oblast určování rodičovství, zejména pokud jde o případy surogačního mateřství a lékařsky navozeného početí (autorka tady správně zařadila i aktuální problematiku tzv. čtvrté domněnky (zák.č.227/2006 Sb.)).

III. Doktorandka zvolila téma velmi zajímavé, téma o mnoha zvláštních aspektech, nicméně téma, které by mělo mít - jak se domnívám - vždy svůj jednoznačný úběžník: dítěti by mělo být zaručeno, pokud je to vůbec možné, právo na znalost jeho původu (tu si ovšem lze položit otázku, o jaký původ vlastně má jít). Vzhledem k rozsáhlosti práce a podrobnosti zkoumání lze mít za to, že autorka dané téma víceméně vyčerpala. Velmi kladně hodnotím, že při nezbytné částečné popisnosti práce se autorce podařilo různými průhledy do minulosti i do mezinárodních a cizích právních úprav téma osvětlit z nejrůznějších hledisek. Stejně kladně hodnotím, že autorka vyslovuje své vlastní názory a hodnocení, nejen právní, i když tak nečiní na všech místech, která by si to zasloužila.

Práce je napsána pěknou češtinou a čistým slohem.

IV. Mám za to, že předložená práce je velmi dobrá, což dovoluje vyslovit celkový závěr, že dobře vyhovuje všem

podmínkám, které jsou kladeny na práce tohoto druhu.
Proto ji doporučuji k přijetí.

V Praze, 2007-01-04 doc. JUDr. Michaela Zuklínová, CSc.

 opoņentka)